

Chúa Nhật XXVII Thường Niên Năm B

Ngày 7 tháng 10 năm 2012

Phụng Vụ Lời Chúa

BÀI ĐỌC I: St 2:18-24

Bài trích Sách Sáng Thế.

Chúa là Thiên Chúa phán: “Đàn ông ở một mình không tốt. Ta hãy tạo dựng cho nó một nội trợ giống như nó.” Sau khi lấy bùn đất dựng nên mọi thú vật dưới đất và toàn thể chim chóc trên trời, Thiên Chúa dẫn đến trước mặt Adam để coi ông gọi chúng thế nào, và sinh vật nào Adam gọi, thì chính đó là tên nó. Adam liền đặt tên cho mọi súc vật, chim trời và muông thú. Nhưng Adam không gặp một người nội trợ giống như mình.

Vậy Thiên Chúa khiến cho Adam ngủ say, và khi ông đang ngủ, Người lấy một xương sườn của ông, và đắp thịt lại. Thiên Chúa làm cho chiếc xương sườn đã lấy từ Adam trở thành người đàn bà, rồi dẫn đến Adam. Adam liền nói: “Bây giờ đây xương bởi xương tôi và thịt bởi thịt tôi.” Người này sẽ được gọi là phụ nữ, vì bởi người nam mà ra. Vì thế, người đàn ông sẽ lìa bỏ cha mẹ mà kết hợp với vợ mình, và cả hai nên một thân thể.

Đó là Lời Chúa.

Tạ ơn Chúa.

ĐÁP CA: Tv 127:1-2, 3, 4-5, 6

Đ. (5): *Nguyện Chúa chúc phúc cho chúng con hết mọi ngày trong đời sống chúng con.*

1- Phúc cho ai biết kính sợ Chúa, và bước đi trong đường lối Người. Người sẽ hưởng công khó của tay người, người có phúc và sẽ được may mắn. **Đ.**

2- Hiền thê như cây nho sai trái, trong nội cung gia thất nhà người. Con cái người như chồi non cây dầu ở chung quanh bàn ăn của người. **Đ.**

3- Đó là phúc lộc dành cho người biết kính sợ Chúa. Nguyện Chúa từ Sion chúc phúc cho người, để người nhìn thấy cảnh thịnh đạt của Giêrusalem, hết mọi ngày trong đời sống người. **Đ.**

4- Và để người nhìn thấy lũ cháu đàn con, bình an trên đất Israel. **Đ.**

BÀI ĐỌC II: Dt:2:9-11

Bài trích thư gửi tín hữu Do Thái.

Anh chị em thân mến, Đấng trong một thời gian bị hạ xuống kém các thiên thần, là Đức Giêsu, chúng ta thấy Người được triều thiên vinh quang và danh dự, vì cuộc tử nạn của Người, để nhờ ơn Thiên Chúa, Người chịu chết thay cho mọi người. Quả vậy, thật là thích hợp việc Chúa là nguyên nhân và cùng đích mọi vật, đã dẫn đưa nhiều con cái đến vinh quang và đã lấy cuộc khổ nạn mà làm Đấng đem lại ơn cứu rỗi được hoàn hảo. Vì chưng, Đấng thánh hóa và những người được thánh hóa, tất cả đều do một nguồn gốc. Vì thế, Người không hổ thẹn gọi họ là anh em.

Đó là Lời Chúa.

Tạ ơn Chúa.

ALLELUIA: Ga 4:12

Alleluia, alleluia! *Nếu chúng ta yêu thương nhau, thì Thiên Chúa ở trong chúng ta, và tình yêu của Người nơi chúng ta mới nên hoàn hảo. Alleluia.*

PHÚC ÂM: Mc 10:2-16

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô.

Khi ấy, những người Biệt Phái đến gần và hỏi thử Chúa Giêsu rằng: “Người ta có được phép ly dị vợ mình chẳng?” Người đáp: “Môisen đã truyền cho các ông thế nào?” Họ thưa: “Môisen cho phép làm giấy ly dị và cho ly dị.” Bấy giờ Chúa Giêsu đáp: “Chính sự cứng lòng của các ông, mà Môisen đã viết ra điều luật đó. Nhưng lúc khởi đầu cuộc sáng tạo, Thiên Chúa đã dựng nên một người nam và một người nữ. Bởi đó người nam sẽ lìa cha mẹ để luyến ái vợ mình, và hai người sẽ nên một huyết nhục. Vậy sự gì Thiên Chúa đã kết hợp, loài người không được phân rẽ.” Về đến nhà, các môn đệ hỏi Người về điểm đó. Và Người bảo các ông: “Ai bỏ vợ mình và lấy vợ khác, thì phạm tội ngoại tình đối với người vợ trước. Và người nữ bỏ chồng và lấy chồng khác, thì cũng phạm tội ngoại tình.”

Bấy giờ người ta đưa những trẻ nhỏ đến cùng Chúa Giêsu để Người đặt tay trên chúng, nhưng các môn đệ khiển trách họ. Thấy vậy, Chúa Giêsu bất bình và bảo các ông rằng: “Hãy để các trẻ nhỏ đến cùng Thầy, đừng ngăn cản chúng, vì nước Thiên Chúa là của những người giống như chúng. Thầy bảo thật các con: “Ai không đón nhận nước Thiên Chúa như trẻ nhỏ, sẽ không được vào nước đó.” Rồi Người ôm chúng, đặt tay ban phép lành cho chúng.

Đó là Lời Chúa.

Lạy Chúa Kitô, ngợi khen Chúa.

Mình với ta tuy hai mà một

Hôn Nhân Công Giáo: **Sự gì Thiên Chúa đã phối hợp, loài người không được phân ly.** (Hình minh họa)

Chia Sẻ Lời Chúa

Bất khả phân ly

Bọn Biệt phái hôm nay đưa vấn đề ly dị ra hỏi Chúa Giêsu, không phải là để có thêm kiến thức hay tranh thủ ý kiến của Ngài, nhưng là để giăng bẫy gài Ngài. Một cái bẫy không kém phần thâm độc. Họ chọn đúng lúc có đông đảo dân chúng tụ tập xung quanh Chúa Giêsu để đòi buộc Ngài phải bày tỏ rõ lập trường. Uy tín của Ngài sẽ tùy thuộc vào cách giải quyết của Ngài. Mà theo những người Biệt phái, Chúa Giêsu sẽ không dễ gì thoát được cạm bẫy của họ. Nếu trả lời được phép, thì Ngài sẽ đi ngược lại lề luật của Thiên Chúa. Còn nếu trả lời không được phép, thì Ngài sẽ vi phạm điều Môisen qui định.

Thế nhưng Chúa Giêsu đã vạch trần âm mưu của bọn Biệt phái bằng cách kéo họ về với điều Thiên Chúa muốn người ta thực hiện. Chúa Giêsu đã gọi lại: Khởi đầu cuộc sáng tạo con người, Thiên Chúa dựng nên người nữ, để làm vợ của người nam, nghĩa là làm người bạn đường, bình đẳng với người nam...

Để diễn tả ý tưởng này, Kinh Thánh cho thấy Thiên Chúa đã dựng nên người nữ, không phải bằng bụi đất, mà bằng chính xương thịt của người nam. Và trong quan niệm của người Do Thái, thì lòng ngực được cấu tạo bởi bộ xương sườn đó chính là trung tâm của sự sống con người. Như thế, giữa người nam và người nữ, giữa người vợ và người chồng, có một mối quan hệ mật thiết với nhau, quan hệ xương máu, quan hệ cuộc sống. Và trong ý định của Thiên Chúa, nam và nữ, vợ và chồng được tạo dựng để trở nên một huyết nhục. Do đó mà điều gì Thiên Chúa đã

liên kết, loài người không được phân ly. Nhưng trong thực tế, Môisen đã cho phép ly dị. Theo Chúa Giêsu, thì việc làm của Môisen không có tính cách qui định về một lý tưởng phải theo đuổi, mà chỉ là một nhượng bộ bởi sự cứng lòng của người Do Thái. Thay vì thực hiện lý tưởng của khởi đầu cuộc sáng tạo, nghĩa là coi vợ mình như một người bạn đường, như một phần của cuộc sống mình, thì người ta đã coi vợ mình như là một phương tiện thỏa mãn những ước muốn ích kỷ, để rồi sẽ đẩy bỏ khi không cần thiết.

Sự ích kỷ đó đã phổ biến đến nỗi Môisen phải nhượng bộ, nhằm giải quyết sự yếu đuối của con người cùng thời với ông, đồng thời nó còn phản ánh cho một quan niệm hôn nhân thời bấy giờ: Người vợ không được nhìn nhận là bình đẳng với người chồng. Ngoài ra, có lẽ cũng nhằm sửa đổi cái nhìn của người ta về con người trong xã hội, mà ở đây Chúa Giêsu đã dạy các tông đồ thái độ phải có đối với các trẻ nhỏ, vì trẻ nhỏ chính là mẫu mực cho những ai muốn vào nước Thiên Chúa. Mẫu mực ở sự đơn sơ vô tội đã dành, mà còn mẫu mực ở thái độ sẵn sàng đón nhận với tất cả sự chân thành.

Đoạn Tin Mừng vừa nghe thường được sử dụng trong lễ cưới, và câu nói của Chúa Giêsu: Sự gì Thiên Chúa liên kết, loài người không được phân ly, vốn được coi là nền tảng cho sự bền vững của gia đình Công giáo. Thế nhưng chúng ta đừng vội hiểu việc Thiên Chúa liên kết theo một ý nghĩa hoàn toàn pháp lý hay nghi lễ. Vợ chồng kết hợp với nhau không phải bằng một nghi lễ, mà bằng chính sự tôn trọng lẫn nhau, đặt mình trong kế hoạch tạo dựng của Thiên Chúa, bằng sự trở nên một huyết nhục, qua hành động, qua tình cảm, qua cuộc sống thường ngày, qua sự chọn lựa diễn ra trong từng giây từng phút.

Bởi đó, hãy sống việc Thiên Chúa liên kết hơn là coi đó chỉ là một nghi lễ có tính cách pháp lý mà thôi.

Điều Thiên Chúa kết hợp.

Điều Thiên Chúa đã kết hợp thì loài người không được phân ly.

Trong một năm chúng ta cử hành rất nhiều lễ cưới, nhưng phụng vụ Chúa nhật thì hầu như lại không đề cập tới hôn nhân. Một vài trường hợp ít ỏi như ngày hôm nay chẳng hạn, vấn đề hôn nhân được đặt ra, không phải một cách trực tiếp, nhưng là một cách gián tiếp. Tuy nhiên, qua phần Lời Chúa, chúng ta có thể rút ra một vài kết luận về cuộc sống gia đình.

Trước hết, với bài đọc I trích từ sách Sáng Thế Ký, chúng ta thấy: Con người, trong bàn tay tạo dựng của Thiên Chúa, không phải chỉ là nam hay nữ, mà là nam và nữ. Người nữ được dựng

nên từ xương thịt của người nam. Cả hai cùng có một bản chất, cùng mang lấy hình ảnh của Thiên Chúa. Có lẽ, không một tài liệu cổ xưa nào có được một quan niệm vừa rõ ràng vừa thơ mộng về sự bình đẳng giữa người nam và người nữ cho bằng câu chuyện của sách Sáng Thế Ký. Đồng thời, sự kết hợp giữa người nam và người nữ, hay nói một cách cụ thể hơn, cuộc sống lứa đôi, cuộc sống hôn nhân, cuộc sống gia đình không phải là một sự chúc dữ, không phải một chuyện chẳng đáng dừng, mà là một sự thật xuất phát từ Thiên Chúa. Cuộc sống ấy là khởi điểm cho sự hiện diện của con người trên mặt đất này: Người nam sẽ lìa bỏ cha mẹ mà kết hợp với vợ mình và cả hai trở nên một thân thể. Đây là một sự kết hợp có tính cách thánh thiện và thiêng liêng, bởi vì từ sự kết hợp này mà nảy sinh những con người mới, có tự do, có hiểu biết, có yêu thương và cũng mang lấy hình ảnh của Thiên Chúa. Như vậy hôn nhân chính là hành động cộng tác và tiếp nối công trình tạo dựng của Thiên Chúa.

Rồi qua đoạn Tin Mừng, Chúa Giêsu đã thẳng thắn gạt bỏ những dễ dãi do sự cứng lòng của con người để trở về với ý định ban đầu của Thiên Chúa. Sự gắn bó giữa vợ chồng để trở nên một là do Thiên Chúa thiết lập.

Tiếp nối vào đó, thánh Phaolô còn xác quyết: Sự gắn bó ấy còn là hình ảnh tượng trưng cho sự kết hợp giữa Đức Kitô và Giáo Hội. Một sự kết hợp làm nên cuộc sống mới. Bởi đó, sự gì Thiên Chúa đã liên kết, loài người không được phân ly vì phá đổ sự kết hợp này chính là phá đổ công trình của Thiên Chúa, là bôi bác hình ảnh của Thiên Chúa đã có đó trong cuộc sống hôn nhân. Không phải ngẫu nhiên mà phép lạ đầu tiên của Chúa Giêsu, dấu chỉ về sự hiện diện của Nước Trời giữa trần gian, lại đã được Ngài thực hiện trong một đám cưới.

Ngày nay, gia đình tại nhiều nơi đang lâm vào một cuộc khủng hoảng trầm trọng. Chồng bỏ vợ và vợ bỏ chồng, con cái thì bơ vơ vất vưởng. Chính vì thế, chúng ta hãy cầu xin Chúa củng cố nền tảng của gia đình bằng cách làm cho vợ chồng biết trung thành và gắn bó với nhau trong suốt cuộc sống yêu thương của mình.

